

конвертів з написами: «+» – позитивні моменти, «-» – негативні моменти. «?» – питання або сумніви студенти, на прохання викладача, анонімно на отриманих аркушах висловлюють свою думку з приводу проведення заняття. Наступне заняття викладач розпочинає з відповідей на питання студентів з приводу попереднього заняття.

Таким чином, інтерактивні методи навчання є важливим інструментом підвищення ефективності навчальних комунікацій між викладачем і студентом та формування комплексу необхідних знань, вмінь та навичок у процесі вивчення дисципліни «Організація екскурсійної діяльності».

Список використаних джерел

1. Бойко-Бузиль Ю. Ю. Методика викладання психології у вищій школі : навч. посіб. / Бойко-Бузиль Ю. Ю., Горбенко С. Л., Кушченко І. В. та ін. – Київ : Атіка, 2012. – 272 с.
2. Кожушко С. П. Інтерактивні технології навчання у підготовці майбутніх фахівців туристичної галузі до професійної взаємодії / Кожушко С. П. // Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки. – 2017. – № 2 (14). – С. 244–248.

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З ТУРИЗМУ

*Л. В. Дробиш, к. е. н., доцент кафедри туристичного та готельного бізнесу
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Модернізація освітньої системи в Україні висуває нові питання про рівень знань і вмінь фахівців у галузі туристичної діяльності. Найважливіше завдання сучасної вищої школи – підготовка компетентного, гнучкого і конкурентоспроможного фахівця, який здатний досягти визначеної мети в різних життєвих ситуаціях [1]. Тому процес підготовки фахівців для галузі туризму потребує рішучих змін і перетворень. Відповідно нова парадигма вищої освіти безпосередньо пов'язана з професійною компетенцією та компетентністю.

Компетентність – це уміння здійснювати певну діяльність (знання та досвід у певному виді діяльності). Актуальність

використання компетентнісного підходу у підготовці фахівців для сфери туризму зумовлена як незадоволеністю роботодавців щодо практичної підготовки випускників закладів освіти, так і мінливістю соціально-економічних процесів, що відбуваються в Україні. При цьому компетентність не обмежується лише певними знаннями і уміннями, а має охоплювати і такі категорії, як здібності, готовність пізнання, соціальні навички тощо. Оскільки у сучасних умовах професійна компетенція є головним критерієм, за яким оцінюється персонал туристичного підприємства, то метою професійної підготовки сучасного фахівця для сфери туризму є формування їх професійної компетентності.

Професійна компетентність фахівця в галузі туризму – це інтегральна характеристика, що визначає здатність розв'язувати професійні проблеми і типові професійні завдання, які виникають у реальних ситуаціях туристичної діяльності з використанням знань, професійного і життєвого досвіду, цінностей і нахилів. Фахівець з туризму має володіти знаннями всіх видів туристичних послуг, а також знаннями правового регулювання туристської діяльності, екології, архітектури, етнографії тощо.

Проте результати дослідження даної проблеми вказують на недостатній рівень сформованості особистісних характеристик та розвитку професійно важливих якостей у працівників сфери туризму. Саме тому потрібно більш глибоко досліджувати процес формування професійної компетентності майбутніх фахівців сфери туризму.

З огляду сказаного вважаємо, що використання компетентнісного підходу перш за все має передбачати змістові зміни у навчальних програмах (поетапний розвиток компетентностей). Зокрема, бакалавр з туризму має володіти теоретико-технологічними, виробничо-технологічними та соціально-комуніативними професійними компетенціями, а магістр з туризмознавства, окрім набутих на базі професійних компетенцій бакалавра, – має володіти такими професійними компетенціями, як проектна, дослідницька, соціально-методична та педагогічна. Підготовка фахівців з туризму повинна базуватись на концепції безперервної освіти, яка передбачає формування та розвиток навичок, компетенцій упродовж усього навчально-трудоного віку. Впродовж усього трудового шляху персонал повинен постійно підвищувати власну кваліфікацію [2].

На нашу думку, основними компонентами професійної компетенції фахівця туристичного профілю мають бути: спеціальна компетенція; соціальна компетенція та індивідуальна компетенція. Крім того, невід’ємними є такі якості, як дисциплінованість, ініціативність, почуття відповідальності, комунікабельність, відданість і творче ставлення до справи.

Насамкінець зазначимо, що серед шляхів удосконалення підготовки фахівців для сфери туризму в рамках компетентнісного підходу доцільно виокремити наступні: створення програм прикладного бакалаврату з туризму; залучення спеціалістів різного профілю та роботодавців до удосконалення навчальних програм; залучати роботодавців до створення освітніх стандартів та акредитації освітніх програм; створення системи національної сертифікації спеціалістів у сфері туризму тощо.

Список використаних джерел

1. Гуменюк Г. М. Компетентнісний підхід до професійної підготовки фахівців у галузі туристичної діяльності [Електронний ресурс] / Гуменюк Г. М. – Режим доступу: irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?...2... – Назва з екрана.
2. Гуменюк Г. М. Необхідність вивчення компетентного підходу при професійній підготовці фахівців з туризму [Електронний ресурс] / Гуменюк Г. М., Польова Л. В. – Режим доступу: ps.stateuniversity.ks.ua/arkhiv-vidannya?id=30. – Назва з екрана.

ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТУРИЗМ»: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

*М. М. Логвин, к. геогр. н., доцент кафедри туристичного та готельного бізнесу
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Як відомо, наш заклад освіти працює в контексті практико-орієнтованого навчання. Звичайно, це дуже своєчасний підхід. Особливо це стосується спеціальності «Туризм». Однак, варто зауважити, що це вносить істотні корективи в оцінювання знань студентів-туристів. Розглянемо це на прикладі вивчення навчальної дисципліни «Туристичне країнознавство». На наш погляд, необхідно дещо змінювати підходи до критеріїв оцінювання знань, робити їх ще більш диверсифікованими. Багато студентів, починаючи з першого курсу, працюють (навчаються